

Michelisz József versei

A furfangos kismatróz

A furfangos kismatróz,
– otthonról jött, nem kalóz –
világoskék zekében,
barackkal a zsebében,
rózsával a kezében.
S a játszótéren, hogy ismerkedjék,
mutogatja tehetségét.
De elszakadt a nadrágja,
elgurult a barackja,
s nincs már vörös rózsza.
Virágszála más lett neki,
neve Annarózsa.

Fordította: **Harcos Kitti**
Villány

Szerelmes levél (A 6. osztályból)

Egyetlen drága szerelmem, Adél!

Csinos vagy és számomra te vagy a cél.
Teljes szívemből szeretlek téged,
de fájdalmat okozol, s ez nem ér véget.
Bandival szemezel, irigylem érte,
Fábiánt segíted, de senki sem kérte.
Konrád a kedvenc? Ó lesz a párod?
Jancsit, nem egyszer, a kertkapuban várod.
Az iskolakórusban Feri mellett állsz,
Pálnak, elég gyakran, táncot kínálsz.
Jürgennel sétálsz minden áldott nap,
Frici a névnapjára ajándékot kap.
Ebédnél Kunz várja a rizses köretet,
Oszkárnak csókot adsz – mint tudjuk – eleget.
Frédivel mindig zongorázni jártok,
Viktorral közösen túrákra vártok.
A dagi Klaus táskádat büszkén hordja,
Karcsi kísér haza, erre neki van módja.
Videót Ernsttel, nos, kettesben néztek,
csak velem nem törődsz, mások megigéztek.
A folyosón nem beszélgetsz soha velem,
választ sem küldesz és nem írsz nekem.
Ily nehéz hozzám egy jó szót szólni?
Válaszolj!
Csak nem akarsz velem kitolni?
Szeretnék tőled egy igazi csókot –
Sokszor üdvözlő:
A te Amadeusod
Matek óra, 10,27

(Utóirat: A tanárnő figyel erre,
válaszod add Erik kezébe!)

Fordította: **Rózsafi Tímea**
Somberek

Szerelmi történet

Volt egy tű s egy luftballon,
szerelmük nem unalom.
Házasságra léptek volna,
s készültek már a templomba.
Vőlegény lett tű úrfiból,
menyasszony meg a lufiból.
Egybeillő társak voltak,
bár néhányan csodálkoztak.
Sok barát jött a lagziba,
Cérna úr és Gyűszűné is,
vígasság volt éjfélig,
jó hangulat egész végig.
Majd elköszönt az ifjú pár,
kéz a kézben indult már.
Szerelmes csók, átöltözés,
ágyba bújás – az idő kevés.
Ügyefogyott a vőlegény,
karcolást ejt a nején.
„Vigyázz! Jaj! Hisz nagy a tét!”
De Tűné pukkant s itt a vég.

Fordította: **Kincses Petra**
Villány

Rímfaragás

Az esztergályos esztergál,
a földműves meg kaszál,
a kertész kertet öntöz,
a vadász vadat üldöz.
Orvosban a megmentő,
lakatosnál reszelő,
a festő képet pingál,
a molnár lisztet szitál.
A tanár lurkókat tanít,
a juhász birkát kopaszít,
a suszter lyukat foltoz,
a kötő fonalat oldoz.
A kőfaragó követ farag,
a kőműves falat rak,
a költő ír és versel,
a csikós ménest terel.
Az énekes csak énekel –
Felzúg most a harang,
felfigyel rá mind,
hazafelé indulnak,
otthon esznek, isznak
s kipihenik magukat.

Fordította: **Weisz Endre**
Pécs, Belvárosi Iskola

A lusta kádár

Egyszer volt egy lusta kádár,
hét fia volt, hét jómadár.
Első fát hozott a berekből,
második azt felrakta egyből,
a harmadik fűrészst kapott,
a negyedik tüzet rakott.
Ötödik a rámát kérte,
a hatodik a folyást nézte.
Hetedik már hordót töltött,
a lusta kádár jól befürdött.

Fordította: **Tarjányi Máté**
Pécs, ANK

Ösztökélő

Hallgass ide,
kakadu!
Dalolj vidám dalokat,
mert megtépem a tolladat!

Hallgass ide,
marabu!
Kelepelj, de trillával,
mert felnyársallak villával!

Hallgass ide,
kenguru!
Nyisd ki teli erszényed,
mert az ördög eljön érted!

Fordította: **Németh Ákos**
Villány

Teofil és krokodil

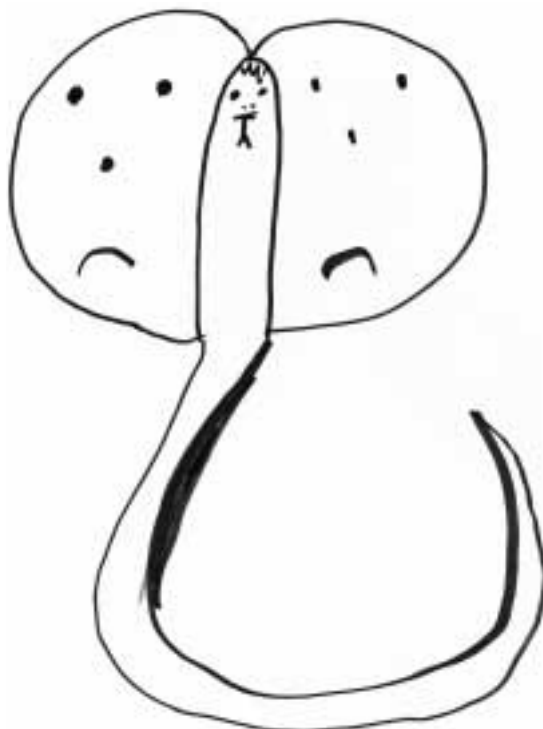
Egy kis majom, Teofil,
nem látott még krokodilt.
Egyszer, mikor vízbe esett,
– tanulságos ez az eset –
a kis majom Teofil
megpillant egy krokodilt.

A nagytorkú krokodil
fel is falná Teofilt,
ám túl nagy neki ez a falat,
– a majom iszkol – hát éhen marad.
Felkiált most Teofil:
„No, ebből elég, krokodil!”

Fordította: **Hergenróder Zsolt**
Mohács

Díjazott pályaművek a Baranyai Pedagógiai Szakszolgálatok és Szakmai Szolgáltatások Központja pályázatán. Versfordítások Josef Michaelis „Zauberhut” (Varázskalap) című kötetéből.

Barátság 10. évfolyam

Szélpál Ágnes rajza, Budapest

Állati szokások

A hattyúk, a hattyúk,
nagy tervük van, tudjuk.
A struccok, a struccok,
üdítőt fogyasztók.
A libák, a libák,
a féket nem találják.
Keselyúk, keselyúk,
tyúktojást keresők.
A fürjek, a fürjek,
skatulyákban ülnek.
A kígyók, a kígyók,
lenyelnek minden fogót.
Sirályok, sirályok,
oroszlánnal viszálykodók.
Pacsirták, pacsirták,
az esti mesét olvassák.
Sündisznók, sündisznók,
magukat tükörben csodálók.
A majmok, a majmok,
báméskodni tudók.
A hódok, a hódok,
izgalmuk egy dolog.
Tehenek, a tehenek,
hajnalonta bögnék.
Egerek, egerek,
lakják őket tetvek.
A disznók, a disznók,
elég nagy borivók.
Bivalyok, a bivalyok,
a legnagyobb piások.

Fordította: **Kovács Zoltán**
Mohács

3825